

Akademie múzických umění v Praze

Divadelní fakulta

Katedra činoherního divadla

Diplomová práce:

Josef Honzík: Mezi osobou a rolí, mezi životem a smrtí

Posudek školitele

Josef Honzík si jako hlavní téma své diplomové práce vytyčil zkoumání vztahu mezi ztvárněnou hereckou postavou a dramatickou osobou, tj. hercem, který tuto postavu vytváří. Vychází přitom z tvrzení, že na jevišti za hereckou postavu žijeme přítomný okamžikem, po spadnutí poslední opony umíráme a vracíme se ke svému já – odtud také pramení samotný název práce. Zmíněný vztah diplomant popisuje, analyzuje a reflektuje především na konkrétních příkladech z průběhu svého studia a to včetně absolventských inscenací ve školním divadle DISK, ale také čerpá ze svých mimoškolních aktivit. Teoretickou divadelní autoritou se mu stal zejména Michail Čechov, s jehož spisem O herecké technice se Josef Honzík v rámci své výuky herectví seznámil. Principy Čechovovy metody se pak nechal inspirovat a některé z nich se snažil osvojit při praktické divadelní práci, jak tomu bylo například v případě psychologického gesta, které mu pomohlo při hledání adekvátního a přitom přehledného obrazu psychologicky poměrně nejednoznačné postavy Frederera v inscenaci hry Ferdinanda Brucknera Choroby mládí.

Postupně se Josef Honzík ve své diplomové práci soustřeďuje na popis tvůrčího procesu při hledání hereckého ztvárnění tak žánrově a stylově odlišných dramatických postav jako jsou Bedřich ve hře Václava Havla Vernisáž (klauzura v pátém semestru), několik rozdílných postav v inscenaci Cizinec hledá byt Egona Hostovského či Josef Schmitz v komedii Maxe Fritche Pan Biedermann a žháři (obě v Divadle DISK). Nejvíce prostoru student věnuje reflexi zkoušení a reprízování dvou inscenací. Jednak jsou to Synáčci (autor dramaturgie na motivy románu Roberta Musila Zmatky chovance Törlesse a zároveň režisér Tomáš Loužný), kteří vznikli pro prostor Vily Štvanice a ve kterých Josef Honzík dostal roli Beinberga. Zde

diplomant značně podrobně a zdlouhavě popisuje příběh a vztahy mezi jednotlivými postavami, jakoby byl těmito faktory tak pohlcen, že se značně vzdálil od vytčeného tématu své diplomové práce. Mnohem zdařileji si pak vede při analýze tvorby postavy již zmíněného Fredera (F. Bruckner, režie Bára Mašková, Divadlo DISK), kde si uvědomil, jak uvádí, důležitost využívání rozdílů mezi „osobou herce“ a „hereckou postavou“ pro komplexní hereckou tvorbu. Role Fredera je také Honzíkovou absolventskou rolí.

Celkově lze konstatovat, že Josef Honzík v zásadě splnil cíle, které si stanovil v úvodu diplomové práce. A i když bych navíc uvítal závěry obecnějšího charakteru ve shrnutí jednotlivých kapitol i v samotném závěru, nelze práci upřít snahu o poctivou a upřímnou reflexi a sebereflexi, což považuji za její přednost. Práci student průběžně konzultoval, ta je přehledná a strukturovaná do přehledných pasáží, někdy se však bohužel autor pouští do peripetií, které příliš s daným tématem nesouvisí.

Absolventská role

Absolventskou rolí Josef Honzík ztvárnil v Divadle DISK v inscenaci Choroby mládí autora Ferdinanda Brucknera a v režii Bary Maškové, kde vytvořil roli Fredera. S touto komplikovanou a svým způsobem neuchopitelnou postavou se diplomant vyrovnal se ctí a jeho pojetí patřilo k tomu nejlepšímu, co zmíněná inscenace nabídla. Podařilo se mu sdělit jistou duševní vyprázdňenost a bolest, se kterou musí hlavní postava hry žít a které jsou důsledkem absence jakékoliv morálky a faktu, že může mít cokoli, na co si vzpomene. Svě zmíněné frustrace pak ventiluje nekompromisní manipulací ostatních a to vždy ve svůj prospěch. Honzíkovi se podařilo vytvořit postavu s jasnými charakterovými znaky a pevnými konturami a to i díky svému psychosomatickému typu, ale i účinným a efektivním fyzickým jednáním a nakonec i využitím dispozic svého kostýmu. K tomu, aby sdělil i Frederovu vnitřní zranitelnost a šrámy na duši v plné šíři mu přece jen chyběly potřebné herecké zkušenosti. Ozdobou jeho výkonu byly naopak dialogy s kolegyní Martinou Šindelářovou v roli Marie, které nesly potřebné divadelní napětí a vyznačovaly se až ukázkovou partnerskou souhrou.

Diplomovou práci Josefa Honzíka doporučuji k obhajobě a navrhuji známku „B“ – „C“.

V Praze dne 8. června 2020

Doc. Mgr. Milan Schejbal

